

[Kai Moltke.]

skriptionslister over titusinder af aktive politikere. Ja, hvis pressens skildringer af det passer, så var selv Italiens nuværende socialdemokratiske præsident, Saragat, en af dem, som var optært på proskriptionslisterne.

Jeg kan heller ikke lade være med at minde om, at en lignende plan under betegelse Plan Prometheus udarbejdedes netop i samme historiske periode. Med hensyn til den græske Plan Prometheus ved vi, hvem der stod på listerne over dem, som skulle arresteres ved et militært kup. Vi genfinder oven i købet de fleste af navnene eller mange af navnene på kendte demokratiske og socialistiske politikere på fangelisterne fra græske koncentrationslejre.

Det er ingen tilfældighed, at man nu og da ser militære enheder, som skulle være et våben for demokratiet, optræde på den måde. Sidst for mindre end en måned siden stilledes de politiske partier og den siddende regering i Tyrkiet over for et ultimatum: enten enedes man nu om en samling under generalstabens førerskab, eller også var demokratiet forbi også for Tyrkiets vedkommende.

Det er kedeligt, når man står i en international organisation, hvor medlemmer af de pågældende landes militære organer, i visse tilfælde også medlemmer af politiets organer, er med til at skabe lister over borgere, som er mistænkelige, som er agenter. Man glemte jo i den berømte rapport hverken dem, der tog initiativet til atommarchen, eller dem, som deltog i datidens fredsorganisationer — for Vietnams vedkommende var det jo for tidligt — og man huskede virkelig også at mistænkeliggøre dem, der som frivillige i Spanien havde været med til at kæmpe for opretholdelsen af et demokratisk regime.

Derfor kan denne sag ikke uden videre henfejes som et spørgsmål om, hvorvidt hjemmeværnet fører mere eller mindre uheldig propaganda eller ej. Det eneste spørgsmål, det drejer sig om her, er ikke, om forsvarsministeren fortryder, men det konkrete spørgsmål: fortsættes lignende kursus? Udeliveres andre lister over danske statsborgere til udenlandske myndigheder? Hvis det er tilfældet, så er det på tide, at man får en klar erklæring om, at al sådan virksomhed i

forbindelse med NATO-medlemskabet hører op.

Rosing: Jeg skal ved denne lejlighed ikke gentage de kritiske bemærkninger, som min kollega hr. Knud Hertling under første behandling af finanslovsforslaget også på mine vegne har fremført. Det drejede sig især om kraftige nedskæringer af Grønlandsbudgettet i forhold til den gennemsnitlige procent for nedskæringerne i ministerierne.

Jeg må gentage vor beklagelse under henvisning til, at udbygningen af Grønland på flere områder trænger til stadig usvækket økonomisk indsats ikke mindst på boligområdet, hvor nedsættelsen andrager 8,5 mill. kr. Denne nedskæring i boligstøttebyggeriet i Grønland er i virkeligheden en dæmpning af boligbyggeriet i Godthåb og i Frederikshåb, og dette beløb eller noget af det kunne have været anvendt i andre byer, hvor der på grund af boligmangelen er lige så meget behov for en større tildeling som i de omhandlede byer, så det kan lysne lidt i bolig-situationen.

Det er for os klart, at Grønland ikke kan undgå sparekniven, og at vi må indstille os på at yde noget til fornuftige besparelser. Fra mit synspunkt kan der imidlertid ikke siges noget fornuftigt om nedsættelsen af et tilskud til boliger, der opføres for boligstøttemidler. Heller ikke om indskrænkninger af ferierejser for udsendt personale, hvis årlige besøg hos familien i mange tilfælde virker stabiliserende i deres arbejde i Grønland, så at for hyppige udskiftninger med nye mennesker undgås.

Efter min opfattelse burde man kigge nærmere på de store beløb, der skal bevilges som overtimer. For hele Grønlandssektorens vedkommende udgør overtimerne langt over 1 million timer, som i alt kommer til at koste staten 24 mill. kr., hvoraf knap 4 mill. kr. udbetales til tjenestemænd som overtimebetaling. Jeg ved meget vel, at mange af overtimerne ikke kan undgås på forskellige arbejdsområder, ikke mindst når den korte byggesæson i Grønland skal udnyttes fuldt ud, men 24 mill. kr. er jo også mange penge. Man må have lov til at spørge, om det er helt nødvendigt at ofre så mange millioner på den konto, og om man har den nødvendige kontrol over, at disse millioner bliver